

Art. 3. Skargi w sprawach, które w myśl powołanego rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 18 lipca 1922 r. należały do kompetencji Senatu Administracyjnego sądu apelacyjnego województwa śląskiego, wniesione do tego sądu po dniu wejścia w życie powołanego rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej, winny być odstąpione Najwyższemu Trybunałowi Administracyjnemu.

Za termin wniesienia tych skarg (art. 10 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym) uważa się termin wniesienia ich do sądu apelacyjnego województwa śląskiego.

Skargi, wniesione w tymże okresie czasu bezpośrednio do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, uważa się za wniesione w czasie właściwym, jeżeli zostały wniesione w terminie dwumiesięcznym od dnia doręczenia zaskarżonego orzeczenia (art. 10 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym).

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

506.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 5 maja 1924 r.

o wywłaszczeniu gruntu na założenie obozu lotniczego i miejsca do odbywania popisów lotniczych w Lublinie na Bronowicach.

Na zasadzie art. 1 i 2 dekretu w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych, lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej z 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 14 poz. 162), oraz art. 3 lit. „f” postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 18 czerwca 1852 roku (Dz. Praw Król. Polsk. tom 45 str. 302) i w myśl uchwały, powziętej przez Radę Ministrów w dniu 9 maja 1924 roku stanowią, co następuje:

§ 1. Na założenie wojskowego obozu lotniczego i terenu dla odbywania popisów lotniczych ulega przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz Skarbu Państwa plac w Lublinie na Bronowicach, mający uregulowaną hipotekę „dobra Bronowice część III, graniczący od północo-zachodu z lotniskiem fabryki samolotów „Piłgi i T. Łaskiewicz”, od strony północno-wschodniej z gruntami włościan wsi Tatary, od strony południowo-wschodniej z drogą polną łączącą szosę ze wsią Tatary i ze strony południowo-zachodniej z szosą Lublin—Piaski Luterskie, łącznej przestrzeni 8,4435 ha, stanowiący własność Teofila Łaś-

kiewicza i Kazimierza Arkuszewskiego w ^{80/100} niepodzielnych częściach, oraz Tadeusza Weisberga w ^{70/100} niepodzielnych częściach.

§ 2. Grunt oznaczony w § 1 ulega natychmiastowemu zajęciu po dokonanych opisie i po wypłaceniu całkowitego wynagrodzenia z tytułu wywłaszczenia.

§ 3. Wykonanie niniejszego zarządzenia należy do Ministra Spraw Wojskowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

507.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 maja 1924 r.

o rozszerzeniu granic miasta Rawy Mazowieckiej.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19 poz. 92), zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Boguszyce wyłącza się wieś Rawska-Wolę, osadę fabryczną Tatar i osadę rolną Tatar, zaś z gminy wiejskiej Regnów wyłącza się wieś Aleksandrówkę z Kołkiem Mniejszym oraz Kolonję Zamkową-Wolę. Jednocześnie wymienione miejscowości włącza się do gminy miejskiej Rawa Mazowiecka. Granica tak rozszerzonego obszaru miasta biegnie: od strony południowej, południowo-zachodniej i zachodniej prawym brzegiem rzeki Krzemionki aż do punktu ujścia tejże do rzeki Rawki; od strony północno-zachodniej granicą gruntów osady fabrycznej Tatar z gruntami wsi Boguszyce; dalej granicą gruntów miejskich z granicą gruntów wsi Żłota i Skoczylody; od strony północnej z granicą gruntów folwarku Wałowice i Konopnice oraz wsi Żydymice; od strony północno-wschodniej granicą gruntów Kolonji Zamkowa Wola i Aleksandrówka z gruntami wsi Konopnica i Pukinin; od strony południowo-wschodniej granicą gruntów miejskich z granicą gruntów wsi Głuchówek kol. Leopoldów oraz wsi Bogusławki.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1924 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübnar*